

Joachim Schönermarck

**Programma, Quo, Rector Academiae Rostochiensis, Joachimus Schonermarch
Iurisconsultus & P. P. ad exequias; Quas ... virgini Margaretae Eleriae
moestissimi Parentes hodie hora duodecima in templo Mariano, paratas cupiunt,
Omnes ordinum Cives Academiae amanter invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1625

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751427802>

Druck Freier Zugang

Schonermarch, J.,

in

M. Eler.

Rost. 1625.

19

PROGRAMMA,

Quo.

RECTOR

ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,

JOACHIMUS SCHONERMARCH

Jurisconsultus & P. P.

ad exequias;

Quas

Pia & castissima virgini

MARGARETÆ

ELERIÆ,

mœstissimi Parentes

*hodie hora duodecima in templo Mariano,
paratas cupiunt,*

Omnes ordinum Cives Aca-
demix amanter invitatur.

ROSTOCHI,

Excudebat Joachimus Pedanus Acad. Typog.

ANNO M. DC. XXV.

PROGRAMMA

quo

RECTOR

ACADEMIAE ROSTOCKENSIS

IOACHIMUS SEHONERMANUS

Jurisconsultus & P. P.

ad exequiss;

Quas

Pro C. Cassiana virginis

MARGARETA

ELERIA

moestissimi Parentes

hodie hora huiusmodi in templo Martiano

publice exequiss;

Ordines ordinum Cives Aca-

demis amantur invitat.

Rostock

Excelsitas Joachimus Sehonermanus Acad. P. P. Rog.

Anno M. DC. XXV.

RECTOR

Academiae Rostochiensis,

JOACHIMUS

SCHONER MARCH,

Juriscōsultus & Prof. P.

Uoties custodiam illam,
qua eruta ac refossa se-
pulchris, cute carnibusq;
nudata prorsus, & acer-
vatim congesta mortuo-
rum ossa servantur, *σκελε-*
ῶφυλάκιον aspicimus & co-
gitamus; aspicere autem debemus sæpè,
cogitare semper; toties. Ipeculum quod-
dam salutiferum nobis adhuc in vita ma-
nentibus propositum sciamus: in quo cum
nosmetipsos probè fuerimus contemplati
cogitemus non aliud esse, quàm sumus, vi-
lissimum pulverem & ossa arida: atque id-
circo

A 2

circò

circò ex animis omnem fastum superbiam-
que funditus excludamus, pravissimas
peccandi consuetudines deleamus, poeni-
tentiam agamus, & fide in Christum, qui
peccata nostra omnia abluit sanguine suo,
mores nostros ad divinorum præcepto-
rum sanctitatem accommodare atque di-
rigere contendamus. Sed ô nos miseros,
quorum pectora duris genuit cautibus
horrens Caucasus! Quotus ferè quisque
est, qui, cœmiterium transiens, ossuariam
inspiciat, sibiq; suæ sortis in memoriam re-
vocet? Quis enim calvariam intuens, si
tamen intueatur, ita secum deliberat? En
tibi calvariam illam: caret pelle, caret ca-
pillamento, caret etiam carnibus, caret di-
gnitate omni: nasus extremus decidit, ut
foramen pateat foedissimum: oculorum
loco sunt duæ cavernæ profundæ admo-
dum; os ringitur: dentes partim amissi,
partim, quos ostenter, pauci. Hem, ubi
nunc coloris mira suavitas? ubi labella pur-
purea? ubi decora & nigra supercilia? ubi
oculi

oculi ludibundi, stellarum instar fulgentissimi? ubi frons explicatissima? nusquam video, magna qui vivis crispantur industria, crines: non apparent cincinnuli: non in aures: nihil hic nisi nudum & informe os video. Dicite verò vos ossa, cujus estis? divitis an pauperis, nobilis an ignobilis, clari an obscuri, eruditi an ineruditi, Regis an bajuli, Pontificis an carnificis? O vanitas vanitatum, & omnia vanitas! Doce me Jehova, vitam meam sic metiri, ut mentem acquiram sapientem. Quis hæc aut id genus similia cogitat? Deus ergo, justus ille ac misericors Deus, ut nos cogat in cogitationem tandem nostræ mortalitatis venire nolentes volentes, funera nobis frequentiora proponit atque ob oculos statuit. Elata fuit a. d. 27. Augusti mensis jam elapsi virgo ANNA ELERIA. Hodie soror ejus germana MARGARETA; ipsdem parentibus & majoribus, quibus p. m. ANNA, edita, efferetur, virguncula pia & optima indole, JOACHIMI ELERS

A 3

civis

civis hujus urbis spectatissimi, (Dn. NICO-
LAI E L E R S p. m. Senatoris item hujus
urbis amplissimi & de eadem rebus ipsius
dubijs optimè meriti, & G E S A E V V O L-
T E R S T O R F S filij) & M A R G A R E T A E
V V E S S E L S , (Patre M. L A U R E N T I O
V V E S S E L I O , primum almæ hujus nostræ
Universitatis Professore, deinde Superin-
tendente Ecclesiæ, quæ in Insula Femaria
Christo colligitur, tandemq; in vicina urbe
V V i s m a r i a , inter Anseaticas & Vandalicas
non postrema, Pastore vigilantissimo, &
matre, ornatissima A N N A S M E D E S ,
prolatæ) Filia. Major fuit A N N A natu,
& ut hanc ætate, sic etiam hinc abitione
præcessit. Sed quot dies? totos septem.
O vita fallax! ô vita fugax! Attendite quot-
quot in diem vivitis, non aliter, ac si vobis
cum morte pactum intercederet, cum Sa-
thana pax! Pia hæc virgo duodecimo ætatis
anno (A. C. n. 1613. die Michaëlis in hæc lucē
venit) abrepta est, ceu flos succisus aratro.
Quid illis fiet, qui sine Deo, sine pietate, sine
vere-

verecundia vitā hīc degunt, *Sponsi Penelopes,*
nebulones, Alcinoiq;, in cute curanda plus a quo o-
perata, *juventus: cui pulchrum fuit in medios dor-*
mare dies, & ad strepitum citharæ cessatum duce-
re curas. Inflictum autem esse cordibus op-
timorum parentum morte hujus filix alte-
ra gravissimum quoque vulnus nulli dubi-
tamus, tantoque gravius priore, quanto
hoc est recentius. Attamen & ipsi non lu-
gebunt, tanquam Ethnici. Certi enim
sunt cum D. Cypriano, pios ad immorta-
litate morte transgredi: nec posse vitam
æternam succedere, nisi hinc contigerit
exire: nec esse exitum sed transitum, &
temporali itinere decurso ad æterna trans-
gressum. Hac firma consolatione se eri-
gent omnes, quotquot hæc mors virginis
p. d. afficit. Eam hodie h. duodecima in
æde Mariana tumulari curabit mœstissimus
Parens uterq;. Apud veteres id observa-
tum esse, memoriæ proditum est, ut pue-
ros puellasq;, atq; etiam adultos, ubi vi-
tam terminaverant, benè olentibus sertis
ornarent, eorumq; monumenta floribus
& o-

& odorifero gramine conspergerent: forte, quod mortui vicissent aut superassent moriendi tempus, & ut vivi se ipsos commonefacerent suæ vitæ, quæ instar florum citò decidit & marcescit. Nos quoq; funus hoc, quod MARGARETAE ELERIAE hodie hora, quam diximus, 12. ducetur, nostra præsentia condecoremus: nosq; commonefaciamus, & nobis cum morte aliquando colluctandum, & finem quotidie nobis imminere. Quod cum sua sponte facturos Academix nostræ omnium ordinum ciues nobis polliceamur; tum ut faciant, eos rogamus & hortamur. P. P. Rostochij sub sigillo Rectoratus nostri Kalendis Septembribus Anno 1625.

verecundia vitā hīc degunt, Sp
nebulones, Alcinoi^q, in cute cura
perata, iuventus: cui pulchrum fuit
mire dies, & ad strepitum citharæ
recuras. Inlicitum autem esse
timorum parentum morte hu
ra gravissimum quoque vuln
tamus, tantoque gravius pried
hoc est recentius. Attamen
gebunt, tanquam Ethnici.
sunt cum D. Cypriano, pios a
litate morte transgredi: ne
æternam succedere, nisi hin
exire: nec esse exitum sed t
temporali itinere decurso ad a
gressum. Hac firma consol
gent omnes, quotquot hæc r
p. d. afficit. Eam hodie h. d
æde Mariana tumulari curabit
Parens uterq;. Apud veteres
tum esse, memoriæ proditum
ros puellasq;, atq; etiam adu
tam terminaverant, benè ole
ornarent, eorumq; monume

pes,
uo-
dor-
uce-
op-
lte-
ubi-
ntò
lu-
nim
orta-
tam
erit
&
ans-
eri-
inis
a in
nus
rva-
ue-
vi-
rtis
ous
ko-